



ที่ กค ๑๐๐๖/๖๐๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส27377 ๖๐๑
รับที่ : ๕4581/61 ๖. 1 กว้ง
วันที่ : 29 มี.ค. 61 เวลา : 8:40
เวลา ๐๙.50
๒๕๖๑

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม ๖
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประจำปีหลังของปี พ.ศ. ๒๕๖๐
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
๒. ภาพถ่ายหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ผลง.(๐๒) ๓๗๗/๒๕๖๑
ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่อง รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประจำปีหลังของปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) ที่บัญญัติว่า “เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี” รวมทั้งเป็นไปตามมาตรา ๒๘/๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้ต้องเสนอเรื่องนี้ ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๘/๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการนโยบายการเงินรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีทุกหกเดือน”

๒. สาระสำคัญของรายงานผลการดำเนินงานของ กนง. ประจำปีหลังของปี พ.ศ. ๒๕๖๐
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๒.๑ เป้าหมายนโยบายการเงิน

๒.๑.๑ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๖๐ อยู่ที่ร้อยละ ๐.๖๖ สูงขึ้นจากปีก่อนซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๐.๑๙ แต่ยังคงต่ำกว่าขอบล่างของกรอบเป้าหมายนโยบายการเงินสำหรับปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๒.๕ ± ๑.๕ ซึ่ง กนง. ประเมินว่าเกิดจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นสำคัญ โดยไม่ได้สะท้อนถึงความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะเงินฝืดและไม่เป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย เนื่องจากเศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ดีกว่าที่คาดต่อเนื่อง จากการส่งออกสินค้าและบริการที่ขยายตัวเร็วขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก รวมทั้งเห็นสัญญาณการส่งผ่านผลดีที่กระจายตัวไปสู่อุปสงค์ในประเทศมากขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ ปรับสูงขึ้นตามราคาพลังงานในประเทศที่ปรับสูงขึ้น และการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่านมาสามารถยืดเหนี่ยวอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางของสาธารณชนไว้ได้ในระดับที่ใกล้เคียงกับค่ากลางของกรอบเป้าหมาย

/๒.๑.๒ เป้าหมาย...

๒.๑.๒ เป้าหมายนโยบายการเงินประจำปี ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ใช้อัตราเงินเพื่อทั่วไปเฉลี่ยทั้งปีที่ร้อยละ ๒.๕ ± ๑.๕ เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินสำหรับระยะปานกลางและสำหรับปี ๒๕๖๑ เนื่องจากเป็นระดับที่เหมาะสมในการรักษาเสถียรภาพด้านราคา และช่วยยืดเหนี่ยวการคาดการณ์เงินเฟ้อของสาธารณชน รวมทั้งเอื้อให้การเติบโตทางเศรษฐกิจสอดคล้องกับศักยภาพของระบบเศรษฐกิจไทย

๒.๒ การประเมินภาวะเศรษฐกิจการเงิน

๒.๒.๑ ภาวะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ ขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ ๔.๑ เพิ่มขึ้นจากช่วงครึ่งแรกของปีที่ร้อยละ ๓.๗ โดยการส่งออกสินค้าขยายตัวได้ดีในทุกตลาดส่งออกสำคัญและในเกือบทุกหมวดสินค้า สอดคล้องกับอุปสงค์ต่างประเทศที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภาคการท่องเที่ยวขยายตัวสูงจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นในเกือบทุกกลุ่ม สำหรับการบริโภคภาคเอกชนในภาพรวมขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยการใช้จ่ายในหมวดบริการและสินค้าคงทนขยายตัวได้ดีตามกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มครัวเรือนรายได้สูงนอกภาคเกษตรกรรม ขณะที่รายได้ครัวเรือนในภาคเกษตรกรรมบางส่วนได้รับผลกระทบจากราคาสินค้าเกษตรที่ลดลง ด้านการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวขึ้นแต่ยังอยู่ในระดับต่ำ จากการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เพิ่มขึ้น ขณะที่กิจกรรมในภาคก่อสร้างแม้จะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นบ้างแต่ยังหดตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน ด้านการใช้จ่ายภาครัฐยังเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยรายจ่ายประจำขยายตัวได้ดี ขณะที่รายจ่ายลงทุนภาครัฐบางส่วนยังเผชิญกับข้อจำกัดด้านประสิทธิภาพการเบิกจ่ายของบางหน่วยงาน ซึ่งทำให้การเบิกจ่ายงบลงทุนล่าช้าออกไป

๒.๒.๒ ภาวะเงินเฟ้อ

อัตราเงินเพื่อทั่วไปเฉลี่ยในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ อยู่ที่ร้อยละ ๐.๖๖ ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในช่วงครึ่งแรกซึ่งอยู่ที่ร้อยละ ๐.๖๗ โดยได้รับปัจจัยบวกจากราคาน้ำมันดิบที่ปรับสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ราคาอาหารสดที่หดตัวมากขึ้นจากผลผลิตผักและผลไม้ที่เพิ่มสูงขึ้น ยังเป็นปัจจัยลบต่อการเคลื่อนไหวของอัตราเงินเฟ้อในช่วงครึ่งหลังของปี ส่งผลให้ในภาพรวมอัตราเงินเพื่อทั่วไปใกล้เคียงกับครึ่งปีแรก สำหรับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๐.๕๕ ทรงตัวเมื่อเทียบกับครึ่งปีแรก สอดคล้องกับการบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป

๒.๒.๓ เสถียรภาพเศรษฐกิจการเงิน และเสถียรภาพระบบการเงิน

กนง. ประเมินว่า เศรษฐกิจการเงินไทยในภาพรวมมีเสถียรภาพ สะท้อนจากฐานะทางการเงินของภาคธุรกิจโดยรวมที่ปรับตัวขึ้นโดยเฉพาะธุรกิจขนาดใหญ่ซึ่งได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยที่มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง และแม้ว่าคุณภาพสินเชื่อบริษัทจากยอดคงค้างหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) ในภาพรวมเริ่มทรงตัว แต่คุณภาพสินเชื่อบางประเภทยังด้อยลงอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ในกลุ่มที่มีข้อจำกัดด้านความสามารถในการแข่งขันและสินเชื่ออุปโภคบริโภค อย่างไรก็ตามการเงินยังคงมีความเข้มแข็งเพียงพอที่จะรองรับความเสี่ยงจากการด้อยลงของคุณภาพสินทรัพย์ สำหรับด้านเสถียรภาพภาคต่างประเทศมีความเข้มแข็ง สะท้อนจากดุลบัญชีเดินสะพัดที่เกินดุลต่อเนื่อง หนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำ และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศที่อยู่ในระดับสูง

อย่างไรก็ดี กนง. เห็นว่ายังต้องติดตามความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน ในบางจุด ได้แก่ (๑) พฤติกรรมการแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้น (Search for Yield) ซึ่งนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าที่ควร (Underpricing of Risks) ยังคงมีอยู่ในหลายด้าน โดยด้านครัวเรือนพบว่า การลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงยังคงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Fund: FIF) ที่ยังคงขยายตัวในระดับสูง ด้านสหกรณ์ออมทรัพย์พบว่า สหกรณ์ออมทรัพย์บางแห่งนำสภาพคล่องส่วนเกินไปลงทุน

ในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น ขณะที่ด้านสถาบันการเงินและภาคธุรกิจพบว่า การปล่อยสินเชื่อให้ธุรกิจขนาดใหญ่ของธนาคารพาณิชย์มีการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากธนาคารพาณิชย์ด้วยกันเองและตลาดพันธบัตร ทำให้ต้นทุนการระดมทุนของธุรกิจขนาดใหญ่อยู่ในระดับต่ำ และเริ่มเห็นสัญญาณว่าธุรกิจขนาดใหญ่หลายแห่งหันไปลงทุนในกิจการที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจหลักมากขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงของการลงทุนที่ต่ำเกินไป และ (๒) ความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจและครัวเรือนที่ด้อยลง โดยเฉพาะคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs และสินเชื่ออุปโภคบริโภค โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากรายได้ครัวเรือนที่ยังเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและยังไม่กระจายตัวเท่าที่ควร รวมทั้ง SMEs บางกลุ่มเผชิญปัญหาเชิงโครงสร้างที่ทำให้การดำเนินธุรกิจในรูปแบบเดิมไม่สามารถแข่งขันได้ ส่งผลให้คุณภาพสินเชื่อของกลุ่มดังกล่าวปรับตัวขึ้นช้ากว่าในอดีต แม้เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวชัดเจน

๒.๒.๔ แนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อปี ๒๕๖๑ (ประมาณการ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๐)

กนง. ประเมินว่า เศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๑ มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๐ ที่อัตราร้อยละ ๓.๙ จากการส่งออกสินค้าและการท่องเที่ยวที่ดีขึ้นต่อเนื่องตามเศรษฐกิจคู่ค้าที่ขยายตัวชัดเจน อีกทั้งการใช้จ่ายอุปโภคและการลงทุนของภาครัฐยังคงจะเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญในระยะข้างหน้า ด้านการบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามการเพิ่มขึ้นของรายได้ทั้งในและนอกภาคเกษตร แต่ยังมีข้อจำกัดจากภาระหนี้ของครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยสำหรับการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างค่อยเป็นค่อยไปส่วนหนึ่งเนื่องจากยังมีกำลังการผลิตส่วนเกินเหลืออยู่ในบางอุตสาหกรรม โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและนโยบายพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกของภาครัฐจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนในระยะต่อไป ทั้งนี้ ความเสี่ยงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มสมดุล โดยเศรษฐกิจไทยอาจขยายตัวสูงกว่าที่ประเมินไว้หากเศรษฐกิจคู่ค้าขยายตัวดีขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่ยังเผชิญกับความเสี่ยงด้านค่าจากความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งความเสี่ยงที่การใช้จ่ายในประเทศอาจขยายตัวน้อยกว่าที่คาด หากกำลังซื้อยังไม่กระจายตัวเท่าที่ควร

สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ จากแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ที่ทยอยปรับสูงขึ้นตามแนวโน้มเศรษฐกิจที่ปรับตัวขึ้น โดย กนง. ประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๖๑ จะอยู่ที่ร้อยละ ๑.๑ และ ๐.๘ ตามลำดับ โดยมีความเสี่ยงจากราคาน้ำมันดิบและการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นสำคัญ และอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายได้ในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๖๑

๒.๓ การดำเนินนโยบายการเงิน

๒.๓.๑ การดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ย

ในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ กนง. มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ ๑.๕๐ ในการประชุมทั้ง ๔ ครั้ง โดยในการตัดสินใจปรับนโยบายอัตราดอกเบี้ย กนง. ได้คำนึงถึงผลบวกและผลลบของแต่ละทางเลือกนโยบาย (Policy Trade-offs) ทั้งในด้าน (๑) ระยะเวลาที่อัตราเงินเฟ้อกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย (๒) การสนับสนุนให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างแข็งแกร่งและยั่งยืน และ (๓) การสะสมความเปราะบางในระบบการเงินภายใต้ภาวะอัตราดอกเบี้ยต่ำต่อเนื่อง และเห็นว่าระดับอัตราดอกเบี้ยนโยบายปัจจุบันมีความเหมาะสม เนื่องจากยังเอื้อให้ภาวะการเงินผ่อนคลายเพียงพอที่จะสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจสะท้อนจากต้นทุนการระดมทุนของภาคธุรกิจที่ยังอยู่ในระดับต่ำ และภาคธุรกิจมีการระดมทุนผ่านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์และตลาดทุนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้อัตราเงินเฟ้อกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายได้ในระยะต่อไป และแม้ว่าความเสี่ยงจากพฤติกรรมแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้นในภาวะอัตราดอกเบี้ยต่ำยังมีอยู่ในบางจุด แต่การยกระดับกลไกการกำกับดูแลในช่วงที่ผ่านมามีส่วนช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงินได้บ้าง

นอกจากนี้ กนง. ประเมินว่าในภาวะเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มขยายตัวชัดเจนขึ้น ทำให้ความจำเป็นในการผ่อนคลายนโยบายการเงินเพิ่มเติมลดลง และการผ่อนคลายนโยบายการเงินเพิ่มเติม อาจก่อให้เกิดผลเสียในระยะยาวมากกว่าผลดี เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำเป็นผลจากปัจจัยด้านอุปทาน และปัจจัยเชิงโครงสร้างด้วย ซึ่งนโยบายการเงินไม่สามารถส่งผลต่อปัจจัยดังกล่าวได้โดยตรง ขณะเดียวกัน หากต้องการให้อัตราเงินเฟ้อปรับสูงขึ้นมากในระยะเวลายาวขึ้นก็อาจต้องปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงมาก ซึ่งจะเร่งให้เกิดการสะสมความเปราะบางต่อเสถียรภาพระบบการเงินในอนาคตมากขึ้น ทั้งผ่านพฤติกรรมกรรมการแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้นที่นำไปสู่การประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าที่ควร และการลดลงของการออมของภาคครัวเรือน ในระยะยาว รวมทั้งการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงมากจะลดขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายการเงิน (Policy Space) เพื่อรองรับความเสี่ยงในระยะต่อไป

๒.๓.๒ การดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยน

ในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ เงินบาทเทียบกับดอลลาร์สหรัฐแข็งค่าขึ้น สอดคล้องกับทิศทางสกุลเงินส่วนใหญ่ในภูมิภาค อย่างไรก็ดี เงินบาทปรับแข็งค่าในอัตราที่มากกว่าสกุลเงินส่วนใหญ่ในภูมิภาคในช่วงที่มีการประกาศตัวเลขเศรษฐกิจไทยที่ออกมาดีกว่าตลาดคาดการณ์ โดย ณ สิ้นเดือน ธันวาคม ๒๕๖๐ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอยู่ที่ ๓๒.๕๗ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือแข็งค่าขึ้น ร้อยละ ๔.๓ จากสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ ส่วนดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate: NEER) ณ สิ้นเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ อยู่ที่ ๑๑๒.๙๐ หรือแข็งค่าขึ้นร้อยละ ๒.๓ จากสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ สำหรับ ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate: REER) ณ ช่วงเดียวกันอยู่ที่ ๑๐๕.๔๒ หรือแข็งค่าขึ้น ร้อยละ ๒.๒ ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราการแข็งค่าของ NEER เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยเคลื่อนไหวสอดคล้อง กับคู่ค้าคู่แข่งโดยรวมในช่วงครึ่งหลังของปี

สำหรับการดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ กนง. ให้ความสำคัญกับการติดตามและดูแลอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อลดความผันผวนของค่าเงินบาท ซึ่งจะช่วยให้ภาคธุรกิจสามารถปรับตัวได้ นอกจากนี้ กนง. ได้สนับสนุนโครงการปฏิรูปเกณฑ์ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน อย่างต่อเนื่อง เพื่อเอื้อให้ภาวะเงินทุนไหลเข้าและไหลออกมีความสมดุลมากขึ้น อีกทั้งยังให้ความสำคัญ กับการสื่อสารให้ภาคเอกชนตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ได้มีการผลักดันมาตรการเพิ่มขีดความสามารถและส่งเสริมความรู้ให้กับ SMEs ในการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคสถาบันการเงิน เพื่อให้สามารถ รองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนในระยะต่อไปได้

๒.๓.๓ การสื่อสารนโยบายการเงิน

ในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ กนง. ให้ความสำคัญกับการสื่อสารถึงเหตุผล ประกอบการตัดสินใจนโยบายการเงินและสาเหตุที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ในระดับต่ำกว่ากรอบเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สาธารณชนเข้าใจมุมมองของ กนง. มากขึ้น นอกจากนี้ การสื่อสารอย่างต่อเนื่องของ กนง. ถึงความจำเป็น ในการใช้นโยบายการเงินที่ผ่อนคลายไปอีกระยะหนึ่งได้มีส่วนช่วยให้ภาวะการเงินโดยรวมอยู่ในระดับที่ผ่อนคลาย และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สะท้อนได้จากอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ และอัตราผลตอบแทน พันธบัตรรัฐบาลที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันปริมาณการระดมทุนของภาคธุรกิจผ่านสถาบันการเงิน และ ตลาดทุนต่าง ๆ ยังขยายตัวได้

๒.๓.๔ การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน

ในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ กนง. ได้ดำเนินการใน ๒ ด้านหลักที่ประเมิน ว่ามีความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน ดังนี้ (๑) ด้านการประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าที่ควรจากพฤติกรรม การแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้น โดยในส่วนนี้ กนง. และ ธปท. ได้สนับสนุนและผลักดันการยกระดับกฎเกณฑ์ การกำกับดูแลสหกรณ์ออมทรัพย์ให้มีความรัดกุมและสอดคล้องกับปรัชญาการจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ มากยิ่งขึ้น ตลอดจนร่วมมือกับคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เพื่อเข้าดูแล

/สถานการณ์...

สถานการณ์ตลาดตราสารหนี้ หลังเกิดปัญหาการผิดนัดชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้บางราย ซึ่งต่อมา ก.ล.ต. ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และยกระดับมาตรการที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาการประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าที่ควร และ (๒) ด้านคุณภาพสินเชื่อธุรกิจ SMEs และสินเชื่อผู้ประกอบการที่ด้อยลงอย่างต่อเนื่อง โดย กนง. ได้สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานในการแก้ปัญหาหนี้ว่าเป็นระบบภายใต้โครงการแก้ไขปัญหาหนี้ส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกัน และมีเจ้าหนี้หลายราย (คลินิกแก้หนี้) รวมทั้งสนับสนุนการปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับของ ธปท. นอกจากนี้ กนง. ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปกรอบการกำกับดูแลร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลในภาคการเงินอย่างต่อเนื่องเพื่อให้กลไกการกำกับดูแลความเสี่ยงในระบบการเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนาเครื่องชี้วัดและกรอบการประเมินความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจนโยบายการเงินอย่างเป็นระบบมากขึ้น

๒.๔ การติดตามการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

ในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ แม้ว่าเศรษฐกิจไทยมีทิศทางขยายตัวชัดเจนขึ้น ต่อเนื่องจากการส่งออกสินค้าที่ปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ดี ผลดีที่ส่งผ่านไปยังภาคส่วนอื่น ๆ ของเศรษฐกิจ ยังไม่ชัดเจนและมีแนวโน้มใช้ระยะเวลานานกว่าในอดีต ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเชิงโครงสร้าง โดยประเด็นที่ กนง. ให้ความสำคัญ ได้แก่ (๑) การบริโภคภาคเอกชนที่ยังขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ส่วนหนึ่งจากปัจจัยเชิงวัฏจักรที่รายได้ภาคเกษตรยังไม่ฟื้นตัวตามราคาสินค้าเกษตรที่อยู่ในระดับต่ำและการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของตลาดแรงงาน ซึ่ง กนง. ประเมินว่ามีผลทำให้รายได้ของแรงงานยังอยู่ในระดับต่ำ และมีแนวโน้มขยายตัวได้ชะลอลง รวมทั้งไม่ส่งผ่านผลดีไปสู่การบริโภคภาคเอกชนชัดเจน (๒) พลวัตเงินเฟ้อที่ปัจจุบันพบบาทธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) กระแสความนิยมในพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) มีมากขึ้น นอกจากนี้ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีที่ช่วยลดต้นทุนการผลิตมีส่วนทำให้การส่งผ่านผลดีของการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาสู่ตลาดแรงงานและอัตราเงินเฟ้อใช้ระยะเวลานานกว่าในอดีต และ (๓) คุณภาพสินเชื่อในบางธุรกิจที่ยังด้อยลงแม้เศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรและธุรกิจ SMEs ในภาคพาณิชย์และก่อสร้าง

๓. ความเห็นของกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๘/๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบรายงานผลการดำเนินงานของ กนง. ประจำปีครึ่งหลังของปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามที่ กนง. เสนอมา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๐๒๐ ต่อ ๓๒๘๙

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๖๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ archana@fpo.go.th